

Dosarul nr. 1ra-1168/2022
1-21134564-01-1ra-03082022

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

23 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Diaconu Iurie,

Judecători - Plămădeală Ghenadie, Țurcan Anatolie

Examinând fără citarea părților, în baza materialelor din dosar, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, *Gavdiuc Valentina*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 mai 2022, în cauza penală de învinuire a lui

Ceaicovschi Viorel XXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX, anterior necondamnat,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 208¹ Cod penal.

Termenii de examinare:

prima instanță: 10.09.2021 – 29.12.2021;

instanța de apel: 26.01.2022 – 17.05.2022;

instanța de recurs ordinar: 03.08.2022 – 23.11.2022.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 29 decembrie 2021, *Ceaicovschi Viorel*, a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 208¹ Cod penal, și în baza acestei Legi cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen - **1** (an), cu privarea de dreptul de a exercita o activitate în domeniul tehnologiilor informaționale pe un termen - **2** ani.

Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui *Ceaicovschi Viorel* a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de **1** an.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, **Ceaicovschi Viorel** în perioada de timp cuprinsă între 18.07.2020 - 14.04.2021, aflându-se la domiciliul său amplasat în or. Soroca, str. XXXXX, acționând cu intenția unică de a descărca, folosi și deține din spațiul Internet imagini foto/video sau alte reprezentări ale unui sau mai mulți copii implicați în activități sexuale explicite, reale sau simulate,

imagini sau alte reprezentări ale organelor sexuale ale unui copil, reprezentate de manieră lascivă sau obscenă, utilizând sisteme informatice ce erau conectate la rețeaua internet, inclusiv cu adresa IP XXXX, ce i-a fost alocată ultimului de compania de telecomunicații „Star Net Soluții” S.R.L., cu adresa conectării la domiciliul său situat în or. Soroca, str. XXXX, intenționat a folosit, deținut și distribuit în rețeaua Internet, prin intermediul aplicației de tip „Google Drive”, autentificată cu adresa de e-mail XXXXX, numărul de telefonie mobilă XXXXX, prin intermediul programei specializate pentru copierea și distribuirea fișierelor de internet ce utilizează protocolul de partajare a fișierelor în rețea de tip „Bittorent” în baza principiului „de la egal la egal” - 38 de fișiere grafice, care potrivit bazei de date internaționale „ICACCOPS” (Internet Crimes Against Children Child Online Protection System) se atribuie la categoria pornografiei infantile, printre care și următoarele fișiere cu valoarea HASH de tip SHA1: cu valoarea HASH de tip SHA1:

1. Fișierul „93ba9650e41828168a805e2fda2b1fcf7a7c6875”;
2. Fișierul „f890bf7c457c62bfl478b98a9fc679920cbl851”;
3. Fișierul „7fl3af8daa7fldf8985da6bc021f3454ffc646ef”.

Potrivit procesului-verbal de examinare din 16.08.2021, fiind examinate rapoartele ce conțin informația cu privire la fișierele foto/video extrase în cadrul examinării de către Secția nr.4 Operațional tehnică al Direcției investigații infracțiuni informatice al INI al ICJP CU utilizarea aplicației criminalistice „Magnet Axiom” din blocul de sistem „Gamemax”, s/n: GM1901SH605WH01253 ridicat la 27.07.2021 în cadrul efectuării percheziției la domiciliul cet. Ceaicovschi Viorel în or. Soroca, str. XXXXX, au fost stabilite 28 102 foto fișiere și 661 fișiere video atribuite la categoria „pornografiei infantile”, 311 863 fișiere foto și 690 fișiere video atribuite la categoria „Interes Investigativ” pe care ultimul le-a vizualizat și deținut până la 27.07.2021, care există și sunt înregistrate în Baza de date specializată în identificarea victimelor pornografiei infantile, abuzului și exploatării sexuale a copiilor administrată de OIPC „Interpol” - ICSE ca fiind material din categoria pornografiei infantile. La examinarea DSI-ul de tip HDD de model „Transcend” cu capacitatea de 1.5 Tb (1 500 Gb), s/n:A98044 ridicat în cadrul efectuării percheziției din 27.07.2021 la domiciliul lui Ceaicovschi Viorel s-au stabilit 3 874 fișiere foto și 140 fișiere video atribuite la categoria „pornografiei infantile”, 118 878 fișiere foto și 777 fișiere video la categoria „Interes Investigativ” pe care ultimul le-a vizualizat și deținut până la 27.07.2021, care există și sunt înregistrate în Baza de date specializată în identificarea victimelor pornografiei infantile, abuzului și exploatării sexuale a copiilor administrată de OIPC „Interpol” - ICSE ca fiind material din categoria pornografiei infantile.

Astfel, acțiunile lui *Ceaicovschi Viorel* au fost încadrate juridic în baza art. 208¹ Cod penal, după indicii calificativi – *”pornografie infantilă, adică distribuirea, folosirea și deținerea de imagini sau alte reprezentări ale unui sau mai mulți copii implicați în activități sexuale explicite, reale sau simulate, imagini sau alte reprezentări ale organelor sexuale ale unui copil, reprezentate de manieră lascivă sau obscenă, în formă electronică”*.

2. Nefiind de acord cu sentința, procurorul a declarat apel, prin care a solicitat casarea sentinței în latura pedepsei, pronunțarea unei noi

hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu privarea de dreptul de a exercita o activitate în domeniul tehnologiilor informaționale pe un termen de 2 ani.

2.1 În motivarea apelului declarat, procurorul a invocat că, prima instanță a aplicat o pedeapsă prea blândă care nu își va atinge scopul.

La fel a declarat că prima instanță nu a ținut cont de faptul răspândirii pornografiei infantile prin intermediul rețelei „internet” de către Ceaicovschi Viorel, care astfel a afectat toate categoriile societății și având un impact negativ asupra minorilor în mod individual.

A indicat că, orice formă de deținere a pornografiei infantile urmează a fi sancționată dur conform normei legale, pentru a asigura un control eficient din partea statului, în cazul în care persoana recunoscută vinovată de comiterea unei infracțiuni similare, de care a fost învinuit și Ceaicovschi Viorel, s-a diminuat pe motiv că, funcția de prevenire unor asemenea fapte ilicite își vor atinge scopul.

A considerat că, aplicarea unei pedepse non-privative de libertate, în cazul lui Ceaicovschi Viorel, vor crea premise pe viitor de comitere repetată a infracțiunilor de către alte persoane, din care motive Ceaicovschi Viorel, urma a fi sancționat cu o pedeapsă echitabilă, în coraport cu gravitatea faptei comise.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 mai 2022, s-a respins ca nefondat apelul declarat și s-a menținut sentința fără modificări.

3.1 În motivarea deciziei adoptate, instanța de apel a constatat că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, motiv din care a respins apelul procurorului ca fiind nefondat.

Referitor la individualizarea pedepsei, instanța de apel a stabilit că, alegațiile procurorului cu privire la faptul executării reale a pedepsei cu închisoare de către inculpat, sunt nefondate.

În acest sens, instanța de apel a menționat că, analizând personalitatea inculpatului Ceaicovschi Viorel, s-a stabilit că, acesta anterior nu a fost în conflict cu legea penală, a comis pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, și-a recunoscut vina, este căsătorit, are la întreținere doi copii minori, la locul de trai se caracterizează pozitiv.

Având în vedere toate împrejurările cauzei, instanța de apel a considerat că, inculpatului pedeapsa cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an, o să convingă inculpatul de necesitatea respectării legii penale și evitarea pe viitor a săvârșirii unor fapte similare.

În concluzie instanța de apel a statuat că, pedeapsa stabilită inculpatului de către prima instanță cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, va contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte

persoane.

4. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1), pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, procurorul declară recurs ordinar, prin care solicită casarea parțială a deciziei și a sentinței în partea stabilirii pedepsei, cu emiterea unei decizii noi prin care inculpatului să-i fie numită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita o activitate în domeniul tehnologiilor informaționale pe un termen de 2 ani, invocând argumente similare cu cele invocate în apel (pct. 2 din prezenta decizie).

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1), pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință avocatul Vrabii Oleg în numele inculpatului Ceaicovschi Viorel, prin care manifestă dezacordul cu recursul declarat solicitând declararea recursului ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat cu menținerea deciziei motivând că, atât prima instanță cât și instanța de apel la stabilirea pedepsei, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de circumstanțele și gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață a familiei acestuia.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că, recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală, recursul ordinar fiind declarat în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.*

La caz, recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1), pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, în sensul că decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și sau aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că, motivele – temeiurile de recurs invocate de recurent nu s-au confirmat în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că „hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe

care se întemeiază soluția”, Colegiul penal constată că, acesta nu și-a găsit confirmarea, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), 417 alin. (1), pct. 8) Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul declarat, întemeindu-și corect soluția de menținere a sentinței, prin care inculpatul a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 208¹ Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă care a fost suspendată condiționat pe perioada de probațiune de 1 an.

Astfel, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, și în partea contestată de procuror în prezentul recurs, din care considerente, Colegiul penal nu identifică motive justificative de a interveni în decizia contestată.

În continuare, Colegiul penal menționează că temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1), pct. 10) Cod de procedură penală, în sensul că *”sau aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale”*, sunt declarative, deoarece în urma examinării materialelor cauzei a conținutului deciziei instanței de apel, se constată că instanța de apel în decizia sa, corect și-a motivat soluția de menținere a sentinței, prin care pedeapsa stabilită inculpatului, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 1 an.

La fel, se conchide că, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, de criteriile de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 75 Cod penal, gravitatea infracțiunii săvârșite, prezența circumstanțelor atenuante, lipsa circumstanțelor agravante, că inculpatul anterior nu a fost în conflict cu legea penală, a comis pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, căsătorit și are la întreținere doi copii minori, la locul de trai se caracterizează pozitiv.

Colegiul penal mai indică că, atât prima instanță în sentință (f. d. 40 verso, Vol. II), cât și instanța de apel în decizie (f. d. 76 – 79, Vol. II), au indicat circumstanțele ce au stat la baza soluției de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, considerând oportun a reține în privința inculpatului aplicarea suspendării executării pedepsei, or, izolarea acestuia de societate nu este o măsură necesară și echitabilă, ținând cont și de faptul că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege (art.61 alin.2 Cod penal).

În această ordine de idei, Colegiul penal remarcă că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu reprezintă în sine o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin Lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

Astfel, Colegiul penal conchide că, instanța de apel în decizia sa, corect și-a motivat soluția de menținere a sentinței, în corespundere cu prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de faptul că anterior nu a fost condamnat, recunoscând vinovăția a solicitat examinarea cauzei în temeiul art.364¹ Cod de procedură penală, este căsătorit – 2 copii minori la întreținere, se caracterizează în plan pozitiv, lipsa circumstanțelor agravante, motivare pe care Colegiul penal o consideră corectă și echitabilă.

Colegiul penal conchide că, la caz este pertinentă și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că la aplicarea măsurilor neprivative de libertate trebuie să ia în considerare alternativele disponibile detenției, și nu aplicarea automată a pedepsei închisorii (*cauza Varga și alții v. Ungaria, hotărârea din 10 martie 2015, § 104; cauza Norbert Sikorski v. Polonia, hotărârea din 22 octombrie 2009, §158, cauza Kyprianou v. Cipru, hotărârea din 15 decembrie 2005, §108*).

Astfel, Colegiul penal conchide că, temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel expuse în decizia sa lipsesc, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat decizia atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, *Gavdiuc Valentina*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 mai 2022, în cauza penală în privința lui **Ceacovschi Viorel XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **22 decembrie 2022**.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Țurcan Anatolie